

„Budu Izraeli rosou, rozkvete jako lilie, zapustí kořeny jako libanónský cedr.“ Oz 14, 6

OTEVŘÍT KNIHU

SESTRY A BRATŘI,

děti začínají nový školský rok, dostávají nové knihy, ze kterých se budou učit. Možná si také my vzpomeneme na první slabikář, na vůni knížek a sešitů... Jedna kniha nás doprovází životem neustále – Kniha života. Kdybychom vstoupili do síně, ze které je tato fotka, potkali bychom čtyři předimenzované knihy držené mnohými rukama z pěnové modré nebo červené masy. Každá kniha je svázaná řetězy ve tvaru kříže a zamčená zámkem. Nápisy na knihách jednoznačně potvrzují, že se jedná o posvátná

písmena židovství, křesťanství, islámu jako také knihy Dalai Lamu. Svázané knihy? Thomas Hirschhorn (2005) svým dílem provokuje a podněcuje k zamyšlení nad Knihou knih: Je obsah těchto knih tak nebezpečný, že musí být sešňorovány, aby nepůsobil dál? Tato otázka se zdá být v protikladu s množstvím rukou, které se v červené masě připomínající krev, snaží Písmo svaté zachránit z posledních sil. Nebo jsme my takovou topící se společností? Zanikáme v přebytku konzumu? To, že Písmo je drženo nahoře, může znamenat, že jsme přece jenom ochotni se pro tuto poslední hodnotu zasadit. Ale kniha, která je předávána dál, je uzamčena. Takto nemůže plnit své poslání! Kniha, která se neotevívá a nedá otevřít, nemá hodnotu. Stává se atrapou. Tou ale tato kniha přece nemůže být, vždyť je držena nahoře! Dílo „*Les quatre livres (La Torah, Holy Bible, Le Coran, le Dalai Lama : L'art du bonheur)*“ může být pro nás také výkřikem, abychom převzali tuto knihu od předešlých generací. Možná chce být apelem, abychom se nejenom dívali, ale byli aktivní. Slyšeli slova jako svatý Augustin: „vezmi a čti“. Snad chce být i výzvou, abychom tuto knihu osvobodili od řetězů a otevřeli, aby její slova mohla opět dýchat. A její slova pak skrze Ducha svatého oživnou v našem životě a naplní naše společenství novým životem. Kniha knih není svázaná řetězem, je svobodná okovů a osvobozuje! Kdo věří slovům zapsaným v knize života, ten nezaniká, ale povstává k věčnému životu.

Požehnané září přeje P. Daniel O. Praem.

NÁBOŽENSTVÍ V NOVÉM ŠKOLNÍM ROCE

Rodiče mohou své školou povinné děti přihlásit na výuku náboženství. První hodina bude ve středu 1.10. 2008 v klubu DCB v 16:45. Počet skupin závisí od počtu přihlášených. Přihlášky najdete v předsíni kostela. DPJ

„BIBLICKÉ HODINY“

Setkání, ve kterých nás zajímají také nebiblická témata začnou ve čtvrtek 9. října 2008 v 19.30 v klubu DCB. Kdo má zájem a čas, je vítán. DPJ

FARNÍ RADA

První FR v tomto školním roce se bude konat v KLUBU DCB ve čtvrtek 11. září od 19.30 hodin. Všichni členové i hosté (po přečtené domluvě) jsou srdečně zváni!

SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE

Kdo by chtěl nejen „chodit“ do společenství mládeže, ale také jej spoluvytvářet - napište se na připravený arch papíru. Vhodný den a čas bude zvolen podle našich možností. Kdo z mládeže by se chtěl raději účastnit jen mládežnických aktivit (společné víkendy, pomoc při různých akcích) - napište se také a udělejte znamení do příslušné kolonky. dž

KATECHEZE DĚTÍ OD 4 DO 8 LET + HRY PRO NEJMENŠÍ

Každé pondělí od 16.15 (místo bude upřesněno!) jsou rodiče a jejich malé děti zváni na jednouché katecheze hrou. Přihlášky budou v předsíni kostela. dž

PŘÍPRAVY NA KŘEST A BIŘMOVÁNÍ, ROZHOVORY

Od začátku září se opět mohou v naší farnosti přihlásit zájemci o přípravu na svátosti. Také pokud máte ve svém okolí někoho, kdo by si rád pohovořil o věcech víry – je možné mu nabídnout nezávazný rozhovor na toto téma. Kontakty viz na poslední straně MN.

POŘAD BOHOSLUŽEB PO PRÁZDNINÁCH

Po prázdninách se obnovuje obvyklý pořádek bohoslužeb - s výjimkou úterý a čtvrtka, kdy bohoslužby u sv. Martina začínají až v 18 hodin (viz konec Martinovin).

POUŤ FARNOSTI

V sobotu 11. října bude pouť naší farnosti do plzeňské diecéze. Na program by měla být návštěva meditační zahrady pana Hrušky v Plzni, premostrátského kláštera v Teplé, trapistického kláštera Nové Dvory aj.

Přihlašovat se můžete průběžně u Davida Žofáka.
Cena a další podrobnosti budou oznámeny v průběhu září!

ZPRÁVY O NAŠEM CHLAPCI - JOSEPHU RAJU,

kterého podporujeme skrze projekt Adopce na dálku

červen 2008

Drazí!

Laskavý pozdrav od bratra Andrew, který je zodpovědný za dítě, které sponzorujete - Erla Joseph Raju. Byl velmi šťastný, když se dozvěděl, že jste si ho adoptovali a přijali ho jako své dítě, které budete sponzorovat. Jeho přáním také bylo, abych vám o něm něco řekl.

Řekl mi, že jeho rodinné jméno (příjmení...) je Erla a jeho jméno je Joseph Raju. Jeho otec se jmenuje Balaswamy a jeho matka Balamma. Má dvě starší sestry a jednoho mladšího bratra. Studuje druhou třídu. Rád hraje na schovávanou. Pomáhá také doma svému otci. Rád poslouchá. Je katolík a studuje na státní škole. Bydlí s rodiči. Každý den dochází do školy od rodičů.

Jeho rodiče jsou šťastní a posílají vám mnoho pozdravů. Děkují vám za to, že jste adoptovali jejich dítě.

S nejlepšími přáními

Br. M. Adrew

...opsáno z nástěnky Diecézního centra mládeže královehradecké diecéze - Vesmír

Všichni vám říkají: „Udržujte si staré přátele, abyste nezůstali sami,“ ale já vám říkám: „Hledejte si nové přátele, aby bylo stále méně těch, kteří jsou sami.“

Všichni vám říkají: „Pozor na špatnou společnost, abyste se nedostali do problémů,“ ale já vám říkám: „dělejte si problémy s tím, co udělat se špatnou společností, neboť dobro se musí šířit.“

Všichni říkají: „Držte se těch, kteří jsou schopní, inteligentní a dobře vychovaní,“ ale já vám říkám: „Bud'te nablízku těm, kteří nejsou tak schopní, kteří jsou nesmělí a chudí, těm, kteří mají problémy a kterým se všichni vysmívají!“

Všichni říkají: „Neztrácejte čas s těmi, které neznáte,“ ale já vám říkám: „Dbejte o to, aby pro vás nikdo nebyl neznámý, jen tak bude na světě více radosti.“

Don Tonino Lasconi

TVŮRCE ILEGÁLNÍCH VIDEÍ

To, co znenadání s příchodem do Mráčkova bytu v prvním okamžiku ohromí, jsou audiovizuální přístroje, které dominují obývacímu pokoji: televizní přijímač, videorekordér, tunery a jiné černé skříňky plné tlačítek. Ty sloužily k další „podvratné“ činnosti: výrobě a distribuci ilegálních náboženských videí. „Jak jste dovezl tento materiál do Československa?“ – „Nebylo to lehké ...“ A Karel vysvětluje, že dohled tajné policie se neprováděl jen uvnitř země, ale i v zahraničí.: Určitým způsobem bylo pro ně jednodušší pozorovat, střežit nás v zahraničí. Kontroloval se určitý počet míst jako např. česká knihkupectví (nakladatelství) na Západě, kde stačilo nainstalovat strážní kameru a pak dopadnout lidi, když se vraceli zpátky do Čech. Jisté západní organizace pomoci byly také neuvěřitelně naivní: např. jedna z nich, zmínila ve své výroční zprávě zásilku fotokopírky do Prahy pro tamní podzemní hnutí ve prospěch lidských práv, s daty a dalšími údaji. Policii stačilo jen jít ji najít a zatknout lidi ...

On sám byl jednoho dne dopaden na hranicích při návratu z Drážďan, města bývalé NDR. Vzhledem k předchozím opletačkám se vracel s opatrností, měl za to, že tato hranice byla méně pod dozorem, a zorganizoval v tomto městě dodávku videokazet tajně přivezených ze Západního Německa. Z neznámého důvodu osoba, s kterou se měl potkat, nepřišla na tento sraz a on se musel vrátit s nepořízenou. A ejhle, na hranici byl zadržen. Po 3,5 hodiny celníci prohledávají jeho auto a na konci se ho v hněvu ptají: „Ale kde jsou ty videokazety?“ Dělá samozřejmě nevinátka, ale varování je zřejmé!

Karel Mráček je však člověk opatrný: „Poprvé, když jsem přijel do Königsteinu, do sídla KIN (Kirche in Not), neměl jsem žádné přímé kontakty s vaším dílem. Věděl jsem, že česká tajná policie vás sleduje.“ A existuje pochopitelně hodně diskrétní způsob, a to prostřednictvím třetích osob, které materiál přivezly. Přístroje samozřejmě nebyly trvale u něho doma. Byly rozmístěny u několika osob, především některých starších dam, kterým mimoto Karel neřekl, k čemu opravdu obsah krabic slouží... Shromážděný materiál náboženských videofilmů také sám nadaboval a mixoval do českého jazyka. Kde filmy sehnal? „Většinu z nich jsem díky satelitu nahrál přes videorekordér z německých nebo rakouských kanálů.“ Tato videa byla dobrou oporou pro podzemní katechezi a život tajných růžencových skupin a stála za námahu a nebezpečí.

ORGANIZÁTOR PODZEMNÍCH RŮŽENCOVÝCH BRATRSTEV

Západní Čechy jsou regionem obzvláště nekřesťanským, protože po odsunu sudetských Němců v roce 1946 tam režim umisťoval populaci všech krajů státu bez pojiťka mezi nimi, čímž došlo k mnohem snadnější systematické ateizaci. Dominikáni v ilegalitě odstartovali v roce 1970 v tomto regionu tajný apoštolát: získávají kontakt se zbylými křesťanskými rodinami, navštěvují je, povzbuzují k modlitbě růžence a ke vzájemnému scházení se. Když si skupiny získaly určitou stabilitu, řeholníci slouží tajné mše v domech jednoho nebo druhého. To je ostatně činnost, která způsobí, že je tajný řeholní provinciál, Otec Dominik Duka, zadržen: „U nás existovaly jen 2 kategorie aktivit, ta, která byla státem povolená, a ta, která nebyla.“

Jednoho dne právě otec Duka požádal Karla, aby šel místo něj udělat přednášku o historii církve jedné z těchto skupin: „Měl jsem velký strach ... Byl jsem dokonce plný úzkosti. Otec Dominik mi řekl: „Ty se hrozně bojíš, ale nic neriskuješ.“ Karel čtverácky dodává: „Měl jsem přeci jenom důvod mít strach, protože on šel do vězení ... a já zatím ještě ne.“ Tak jako tak přijímá pozvání a záhy na to pravidelně spolupracuje na tomto podzemním apoštolátu a rozšiřuje ho do ještě nedotčených oblastí. První učiněné kontakty jsou zpravidla s osobami, které před rokem 1950 byly součástí růžencových bratrstev v napojení na dominikánský řád. Karel jde do vesnic a zkouší

tyto osoby najít. Když je najde, pomáhá jim znovu oživit jejich růžencovou skupinu. Pozvolna jsou tak vytvořeny modlitební skupiny a Karlova práce spočívá v jejich doprovázení a informování, popř. jim promítá náboženská videa. „Každý rok jsem tak ve voze najel víc než 50 000 km ve snaze zůstat pro státní bezpečnost v anonymitě.“

Krůček po krůčku tento apoštolát nese ovoce. Když přichází v roce 1989 revoluce tak je Karel v kontaktu s více než 200 osobami angažovanými v životě modlitebních skupin (300, koncem roku 1990). Většina těchto skupin zahrnovala před rokem 1989 jen několik osob, vesměs od 9 do 12, výjimečně až do 30, aby neupoutaly pozornost policie. Karel ví, že všude ve vesnicích existují špehové. Ale také ví, že policie je vyčerpaná bojem s Chartou 77 a že jestli tyto skupiny zůstanou malými modlitebními skupinami, mají šanci nepřilížit na sebe upoutat pozornost: „Stále jsem říkal všem členům skupin: nikdy žádné slovo o politice, nikdy žádné slovo proti režimu.“

POVOLÁNÍ JÁHNA, ALE JAK HO REALIZOVAT?

V roce 1986 je na Institutu elektroniky, kde je inženýrem, Karlovi Mráčkovi uznán odchod do předčasného důchodu, třebaže mu nebylo 50 let. V důsledku nehody totiž musí být 100% penzionován. Jeho handicap je beztak těžko postřehnutelný, ale Karel si na něj nestěžuje: může se tak zcela věnovat svému podzemnímu apoštolátu. Zanedlouho je vysvěcen na trvalého jáhna. Avšak trvalé jáhenství bylo v komunistickém Československu zakázané. Nebyla tedy jiná alternativa než podzemní činnost s rizikem 2 let vězení.

Proč jáhen? Během jedné z jeho cest do zahraničí na začátku 80. let Karel náhodou četl v časopise Nový život, že se jáhenství v latinské církvi obnovuje. Tato výzva se ho dotkla. Nebyla snad celá jeho podzemní činnost nanejvýš „diakonální – jáhenská“? A jeho chuť po poutu mezi liturgií, modlitbou a životem nebyla snad stejná? O všem hovořil se svou manželkou a jednoho dne se s tím svěřil otci Dominiku Dukovi, který se stal po smrti jeho starého dominikánského přítele jeho duchovním otcem. Ten mu dodával odvalu. Karel začal tehdy teologická studia s jeho pomocí: „Pečlivě jsem studoval materiály ke zkouškám. Potom, když jsem byl hotov, vydal jsem se do předem uvedené vesnice – poblíž Brna, tam na mě čekali v nějakém domě a já jsem se tam dostavil ke zkoušce.“

V roce 1987 Karel dokončil své 4leté studium s úspěchem u všech zkoušek z teologie. Ale jak se stát jáhnem bez inkardinace (včlenění do církve)? Kanonické právo to nedovoluje a žádný biskup nebo český apoštolský administrátor se neodvažuje vysvětit na jáhna tajně. Po diskrétní poradě s Vatikánem mu byla udělena speciální výjimka, aby Karel mohl být včleněn do dominikánského řádu. Samotné svěcení nekladlo mnoho problémů: stačilo odjet do zahraničí a použít tuto cestu k vysvěcení. To je to, co Karel udělá v roce 1987 během jedné cesty do NDR. Erfurtský světící biskup ho jednoho dne tajně vysvětil v Lipsku na předem domluveném místě. Stal se tak ženatým dominikánským jáhnem, podobně jako 4 další podzemní jáhni z Československa, „leč to nebyli ženatí *dominikánští* jáhni“ připojuje s úsměvem.

Ale o několik měsíců později Karel pozvolna cítí, jak se svírá prostor kolem jeho osoby, především po jeho nehodě na hranicích. Jeho žena už měla blokováný svůj pracovní postup, protože pracovala v kulturním sektoru, kde byla v kontaktu s cizinci a Karel se obává příštího zadržení: „Věděl jsem, že mě policie sleduje dnem i nocí. Naposledy, kdy jsem se mohl vydat do zahraničí, mě při návratu na hranicích prohlíželi čtyři a půl hodiny a zabavili mi všechny dokumenty, které jsem vezl. Každou noc pak posílali nějaké auto před můj byt – přijeli a odjeli – a pokaždé, když jsem zaslechl auto – viděli jste, v jak klidné čtvrti bydlíme - jsem si řekl: „Jestli zabrzdí, tak kvůli mně... Ve spěchu jsem pak uklízel veškerý materiál, který u mne zůstal. Ostatně,“ uzavírá s úsměvem, „moje žena a všichni mí přátelé si myslí, že listopadová revoluce byla Bohem chtěná, aby mě zachránil před vězením. To je pravda, ne? Pracoval jsem pro Něj a ocitl jsem se v takové situaci, že jen sama revoluce mě mohla zachránit od uvěznění: Bůh neměl jiné řešení, tedy On dovolil, že se tato revoluce udála, aby mě zachránila.“

V prosinci 1989 se Karel Mráček poprvé objevuje u oltáře v dominikánském kostele v Praze se svou dalmatikou a jáhenskou štolou. Všichni jsou velmi překvapeni, dokonce i ti, kteří ho dávno znají... Dnes pokračuje svůj apoštolát s růžencovými bratrstvy a začíná s dvěma mladými otci dominikány, kteří vystoupili z ilegality, předávat celou svou zkušenost a svůj technický talent do nového dobrodružství, putovní kaple, které inicioval otec Werenfried. Tyto kaple na kolech budou reevangelizovat sekularizované diecéze Čech a Moravy, které by jinak byly ponechány sektám ... nová výzva pro Karla Mráčka a jeho dominikánské přátele, na něž dohlíží jejich provinciál otec Duka.

POVINNOST BEZ LÁSKY ČINÍ MRZUTÝM

zodpovědnost bez lásky činí bezohledným

spravedlnost bez lásky činí tvrdým

pravda bez lásky činí kritickým

výchova bez lásky činí rozporuplným

chytrost bez lásky činí vychytralým

laskavost bez lásky činí pokryteckým

pořádek bez lásky činí malicherným

znalost věcí bez lásky činí neústupným

čest bez lásky činí pyšným

moc bez lásky činí násilnickým

vlastnictví bez lásky činí lakotným

víra v cokoli bez lásky činí fanatickým...

Hádej tedy, čeho je ve světě nejvíc potřeba...?

SENÁTORKA NAVRHUJE LEGALIZACI EUTHANASIE

15. července, předložila senátorka Václava Domšová (nez.) návrh (senátní tisk č.303) zákona O důstojné smrti.

Důstojnou smrtí myslí senátorka smrt z rukou lékaře na žádost beznadějně nemocného a trpícího člověka, případně bezvědomého (!) člověka na základě jeho předem vyjádřené žádosti. Podle návrhu by tam, kde by to bylo možné, měla být dána možnost pomoci k sebevraždě.

Předkladatelka uvádí, že je euthanasie povolena ve více státech - ale jmenovat může jen notoricky známé

Nizozemské království a Belgie; ve Švýcarsku a v USA ve státě Oregon je povolena asistovaná sebevražda. V Německu byl právě nedávno odsouzen bývalý senátor, právník, který inzeroval a za úplatu nabízel odbornou pomoc k sebevraždě. V návrhu paní senátorky Domšové je uvedena řada zákonných podmínek, regulujících a kontrolujících provádění euthanasie.

Senát PČR, 18. 7. 2008

POPULAČNÍ SITUACE EVROPY

Statistická ročenka Eurostatu na rok 2008 uvádí, že celkový počet obyvatel EU stoupl za posledních 10 let o 3.4 %. Nejvíce narostla populace Irska - o 18 % - a Kypru - 16.9 %, následují Lucembursko a Španělsko.

V osmi zemích počet obyvatel klesl: nejvíce v Bulharsku (-7.9 %), následuje Lotyšsko a Litva. V Česku počet lidí poklesl o 0,2 %.

Vladimír Holan

MILUJ

Nerovnost země a nerovnost lidí jen na kolenou ucítíš.

Miluj však obě a věru jen tím spíš,
že není lásek, že je jen jedna láska,
tak jako všechny kříže jsou jen jeden kříž.

HLAS

"Nechápu tvé stýskání, že jsi krutě sám.
Spolutr p s trpícími a nebudeš jím!
Ale jsi-li tak krutě sám, vydrž
a oni tě najdou!"

NABÍDKY, VÝZVY

KATOLICKÁ CHARITA ŘEPSKÉ FARNOSTI

Donedávna naše řepská Charita (jedna z větví Charity ČR) konala jen minimum ze svých rozsáhlých možností pomoci nejrůznějšího druhu... Teď je možnost tuto skutečnost změnit!

HLEDÁ SE KOORDINÁTOR ŘEPSKÉ CHARITY,

který by měl chuť udělat něco pro druhé, měl by trochu organizační schopnosti, rád by spolupracoval na tomto díle s druhými a nebál by se hledat Boží plány mezi těmi nejchudšími, vyčleněnými, nechtěnými - mezi těmi, kteří jsou Božímu srdci zvláště blízko... Tato činnost je neplacená...

*Pokud byste to chtěli zkusit ozvěte se
našemu panu faráři Danielovi nebo pas.as. Davidovi.*

PRÁZDNINY V MARTINOVINÁCH

Se vším, co jsme prožili o prázdninách, se můžeme rozdělit v zářijovém a říjnovém čísle MN!
Neváhejte napsat, neboť víme, co v dobrém „kolektivu“ platí..., že:
„sdělená radost je dvojnásobná a sdělená bolest se stává poloviční...“ dž

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE – 9⁰⁰ (3. v měsíci s kytarovým doprovodem)

Pondělí – 16⁰⁰

Středa – 16⁰⁰

Pátek – 18⁰⁰

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE – 7⁴⁵

Úterý – 18

Čtvrtek – 18

vydává:

redakce:

uzávěrka:

kontakty:

Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6

Mgr. David Žofák, MUDr. Marie Svatošová náklad: 170 - 200 ks, náklady na tisk: 5 Kč

do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)

o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz; <http://farnostrepy.klenot.cz>

